

عنوان مقاله:

شرطیت حلال زادگی یا زنازاده نبودن در شهادت و قضاوت

محل انتشار:

دوفصلنامه فقه و اجتهاد، دوره 4، شماره 8 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

مرتضی شکربران امیری - محقق حوزه علمیه قم، دانشآموخته سطح سه

خلاصه مقاله:

در بحث قضا و شهادت برای قاضی و شاهد، شروط و خصوصیات بیان می‌شود که از جمله این شروط، شرط حلال‌زادگی است. بررسی کتاب‌های فقهی متقدمان نشان می‌دهد زنازاده نبودن در شهادت شرط است. این در حالی است که در میان متأخران، طهارت مولد به عنوان شرط مطرح شده است. با توجه به اینکه این اختلاف منشأ اثر فقهی است و درباره فرد مجهول‌الحال - طبق مبنای قدما - مانعی از شهادت وجود ندارد؛ ولی طبق مبنای دیگر احراز طهارت مولد شرط است. نوشتار حاضر با بررسی روایات و دیگر ادله مطرح‌شده در لسان فقها، این مسئله را بررسی می‌کند. حاصل پژوهش نشان می‌دهد با لحاظ روایات صحیح در مسئله شهادت، دیدگاهی که زنازاده نبودن را شرط می‌داند، اقوی است؛ اما در مسئله قضاوت به دلیل نبودن ادله کافی، حتی اثبات زنازاده نبودن نیز محل اشکال است.

کلمات کلیدی:

طهارت مولد، زنازادگی، قاضی، شاهد، حلال زادگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1149523>

